

Dracunculus vulgaris Schott in
Schott & Endl. [1832, Melit.,1: 17] $2n = 32$



Dracunculus vulgaris. Foto: PETER A. MANSFELD

NOMS POPULARS

Anglès: Dragon lily, voodoo lily, snake lily, stink lily, black dragon, black lily, dragonwort, ragons

Basc/Euskera: Suge-bedarr, suge-belarr, sugi-belarr.

Castellà: Atrapa-moscas, colubrina, culebrilla, culebrina, dracontio, dragoncillo, dragonera, dragoneta, dragontea, dragontea mayor, flor del lagarto, flor de la muerte, hierba culebra, hierba culebrera, hierba culebrera mayor, hierba de la culebra, luf, piel de serpiente, rabo de lagartija, serpentaria, serpentina, serpentón, taragontia, taragontia mayor, taragontia real, tragontia, yerba culebrera mayor, yerba de la culebra, zaragutia, zumillo

Català: Colobra, dragonera, dragonària, rapa pudent, serpentina, serpentària.

Gallec: Dracúnculo, erva-das-cobras, herba da serpente, herba das bruxas, serpentina, serpentària.

Grec: drakondia

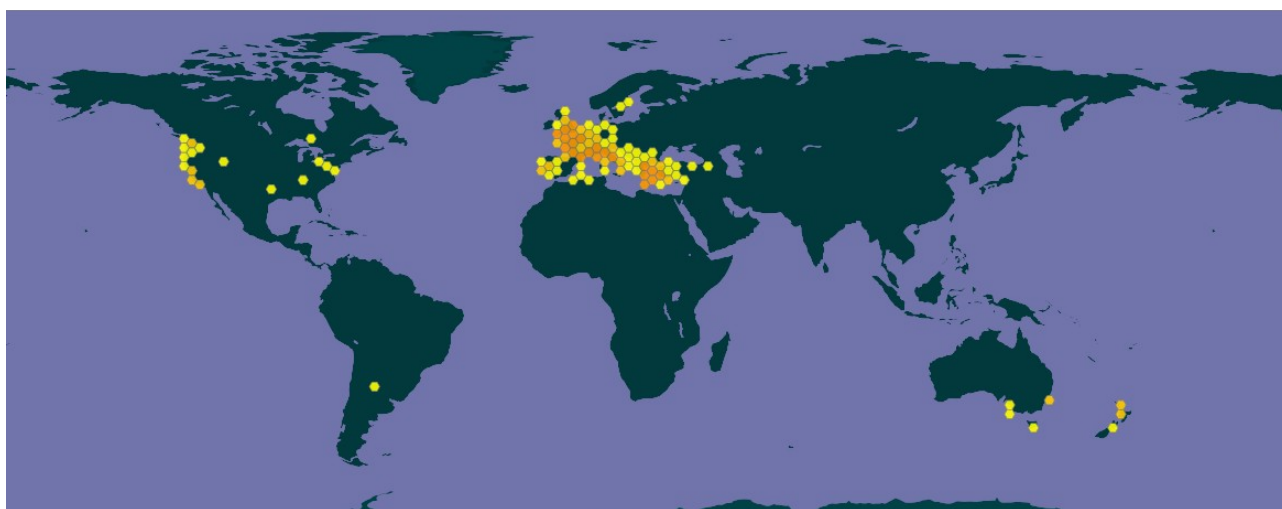
Portuguès: Dracúnculo, erva-das-cobras, herba da serpente, herba das bruxas, serpentina, serpentària.

DESCRIPCIÓ BOTÀNICA

És una planta de la família de les Aràcies, vivaç, de fins a 1 m d'alçària, amb un tubercle subterrani i una tija sense fulles. Les fulles tenen el peciol llarg, són radicals. A la base el peciol s'amplia i forma un disc amb taques porpra. La làmina de la fulla fa 10-20 × 11-35 cm, pedada, està profundament dividida en 9-15 segments el·líptics-lanceolats aguts. La bràctea de la inflorescència o espata fa 20-50 cm d'alt. Normalment és glabra. Per fora és verdosa i per dins porpra-castany. La part inferior està enrotllada i la superior plana té el marge ondulat. L'espàdix és tant alt com l'espata. Curiosament té la capacitat de mantenir-se a 18 ° C. Té poques flors estèrils. L'apèndix és de color porpra fosc. Tota la flor fa pudor de carn podrida. El peduncles és curt, pàl·lid. Les baies són de color vermell ataronjat.

HÀBITAT I DISTRIBUCIÓ GEOGRÀFICA

Es fa a la conca mediterrània central i oriental, des de Bulgària fins a Turquia; en guarets i clarianes de màquies, sobre sòl ric en humus i ben drenat. A Catalunya, cultivat en alguns jardins.



Dracunculus vulgaris al món, segons GBIF

HISTÒRIA

DIOSCÒRIDES (segle I) el recomanava per fer venir la regla o com abortiu o contraceptiu, contra el càncer i la gangrena, i per millorar la vista. Algú que dugui la planta amb ell no serà mai atacat per una serp, deien ell i PLINI EL VELL (segle I), qui li va donar el nom de «*dracunculus*» per la semblança entre el rizoma i una serp petita. Per a NICHOLAS CULPEPER (segle XVII) les arrels dels «*dragons*» netegen les gangrenes de la carn podrida. La mateixa pudor de la planta ho indica, però és del tot insuportable per a les embarassades. En unguents aplicats per fora la rel és útil per guarir cremades del sol, tractar la caspa, les taques a la pell. Considerava que és planta regida per Mart. El destil·lat neteja les parts internes del cos i les externes també. Per fora, amb vinagre, cura ferides infectades, i úlceres. També redueix els carnots o pòlips nasals. L'hidrolat aplicat als ulls en lleva les taques, estelles, i cataractes.

S'ha emprat contra càncer nasal, com parasitocida i contra dermatitis al bestiar.

USOS MEDICINALS

- amenorrea
- càncer nasal
- caspa
- cataractes
- cremades pel sol
- dermatitis (al bestiar)
- estelles clavades als ulls
- ferides infectades
- gangrenes
- nafres
- paràsits exteriors
- pòlips nasals
- taques a la còrnia ocular
- taques a la pell
- úlceres

TOXICITAT

Les baies són tòxiques.